

A farizeusok megpróbálnak jobb színben feltűnni, azt mutatni a lúdtalpas mindennapi embereknek, hogy „lám, több vagyok nálad.” A helyzet azóta sem változott. Most nem a köntös bojtjának hossza, hanem a nagyobb ház, autó, nyaralás stb. mutatja a kivagyiságot. S bizony, ebben van egy nagy adag ítélkezés is.

Erről pedig azt tanultuk, hogy „ne ítéld, hogy ne ítéltess”. És nincs utána, hogy kivéve, ha... Feltételeket csak mi szoktunk szabni, Atyánk nem. Veszélyes dolog külsőségek után skatulyába rakni az embereket (büdös, illuminált, sértődékeny, nagyképű stb.)! Csak a megismerést, az összebarátkozást követően tudunk a valósnak megközelítőleg megfelelő képet kialakítanunk egymásról. Ismerd meg és szeresd! Biztosan találsz benne szeretni és eltanulni valót!

Nagy tanulság, hogy többnyire azok, akik tényleg letettek valamit a közösség asztalára, éppen ők élnek szerényen, kerülve a dicsfényt, megalapozást. Reménykedjünk, hogy ők azok, akik az igazi, őszinte tiszteletet kiváltják a társadalom nagyobb részéből. – Én kire nézek fel igazán?

Nem mondhatjuk, hogy a mai egyházi vezetők – a farizeusokkal ellentétben – elviselhetetlen terheket raknának ránk. Évente egyszer gyónjál, a húsvéti időben áldozzál, menjél vasárnap templomba. Éheztem, szomjaztam, fáztam, vándor – beteg – börtönlakó voltam – mondja Jézus, aki azonosítja magát az ilyen helyzetben küzdőkkel. Ilyenokról kevés szó esik a vasárnapi igehirdetéseinkben. De ha megmozdulunk is ilyen ügyekben, hogyan kell jól csinálni? Ha mesélünk róla, az olyan, mintha gőgösen az imaszíjunkt morzsolgatnánk, mint a farizeusok? Ha meg hallgatunk, akkor minek alapján tudják majd azt mondani rólunk, hogy „lám, ők mennyire szeretik egymást”. Cselekedjünk szorgosan, de ne szálljon a fejünkbe a dicsőség! Tegyük úgy, mintha az anyagi javak fele véletlenül keveredett volna hozzánk, s most csak visszaadjuk. S legalább annyit törődjünk azzal, hogy időt, mosolyt, vigasztaló szót ajándékozzunk. Egyedül nehéz elindulni, hogy szolgáljuk a peremre szorultakat. Fogjuk egymás kezét, buzdítsuk és tartsuk egymást! Ezek a win-win helyzetek, mindenki jól jár, mert egymás által gazdagodhatunk!

Kőszeginé Melinda, Pécs